

1121 21/5 52: 1. beh. af f. t. l. om foranstaltn. til fremme af danske erhvervsinteresser. 1122

[Henry Hansen.]

henhold til § 3 stilles til rådighed til forskellige eksportfremmende formål.

Kapitel II i lovforslaget drejer sig om formål, der ved lovens behandling i 1950 udgik af loven, nemlig udlån til industri- og håndværksvirksomheder. Grunden var jo den kendte, som den højtærede minister også har gjort rede for, at vi da vedtog en lov, hvorved der af Marshallmidlerne stilledes penge til rådighed til udlån til de samme virksomheder. Der blev ved lovens behandling i 1950 givet tilsagn om, at der, når det beløb, der i henhold til lov om udlån til industri- og håndværksvirksomheder m. v., altså Marshallpengene, var opbrugt, da igen ville blive fremsat forslag om adgang til at yde lån til industri- og håndværksvirksomheder efter de indtil da gældende regler. Det er dette løfte, der med dette afsnit i lovforslaget opfyldes.

Det er så et spørgsmål, om de 5 mill. kr. til industrien og de 5 mill. kr. til håndværksvirksomheder årlig, der er foreslået, er tilstrækkelige, selvom det altså er større beløb, end der efter tidligere love har været tale om. Det er § 4, der omhandler spørgsmålet om ydelse af disse lån. Der nævnes her, at lånene kan ydes til igangsættelse, udvidelse, modernisering og rationalisering af industri- og håndværksvirksomheder. Men bestemmelsen fra § 7 i 1940-loven om, at lån også kan ydes til omlægning af eller frigørelse for tyngende gældsforpligtelser, mangler. Spørgsmålet har været fremdraget i folketingsudvalget, og det fremgår af betænkningen, at ministeren har oplyst, at ordet „rationalisering“ også dækker sådanne lån. Når det er tilfældet, er der jo ingen ko på isen, men det havde været mere vejledende for eventuelle lånsøgere, om det havde været nævnt i paragraffen sammen med de andre lånemuligheder. I folketinget har man efter ministerens erklæring afstået fra at stille ændringsforslag, og jeg skal under disse omstændigheder stille mig på samme måde, altså ikke stille krav om, at det sættes ind i selve paragraffen.

Man hører ofte besværinger fra lånsøgere over, at det tager en ukristelig lang tid med behandlingen af låneansøgninger i ministeriet. Det er klart, at der må foretages undersøgelser af ansøgernes forhold, og at ansøgningerne skal ud til erklæring i am-

terne hos de håndværksrepræsentanter, som findes i henhold til lovens bestemmelser, men selv når alt det tages i betragtning, gælder det alligevel, at behandlingen tager en urimelig lang tid. Jeg vil bede den højtærede handelsminister undersøge, om det ikke vil være muligt at finde frem til en behandlingsform, der sikrer en hurtigere ekspedition af låneansøgningerne. Det gælder her som de fleste andre steder, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp.

Efter at jeg har gjort disse bemærkninger, vil jeg gerne slutte med at sige, at mit parti anser denne lovgivning for meget nødvendig og i høj grad nyttig. Det gælder om at støtte vort erhvervsliv, så at det kan blive konkurrencedygtigt, og at fremme produktionen og forøge vore eksportmuligheder og dermed bedre vore valutaforhold. Jeg kan derfor tilsige mit partis støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Melchior Kjeldsen: Da vi for nogen tid siden behandlede et forslag til forlængelse af denne lovgivning for to måneder, fremsatte jeg ønske om, at der i den kommende lov måtte gives håndværkerne mulighed for at få støtte til deres eksportarbejde. Håndværksrådet arbejder med eksporten i den udstrækning, det er gørligt, men arbejdet støder stadigvæk på vanskeligheder, fordi vi ikke har kræfter og midler til at undersøge forholdene ude omkring på verdensmarkedet. Jeg håber derfor, at jeg kan tage bestemmelsen om de 500 000 kr., som stilles til rådighed, som et tilsagn om støtte også på dette område.

Hvad angår udvalgets størrelse, mener jeg i modsætning til den højtærede minister, som udtrykte betænkelighed overfor udvikelsen, at sagerne vil kunne få en grundigere behandling, fordi udvalget kommer til at rumme flere fagfolk. Jeg vil gerne på håndværkernes vegne takke den højtærede minister, fordi de får en repræsentant i udvalget. Ligeledes vil jeg udtrykke min taknemlighed, fordi håndværket selvstændigt får stillet et beløb til rådighed og ikke som oprindeligt foreslået en del af det, der er til rådighed for industrien. Det beløb, der nu stilles til rådighed for håndværket, skal vi forsøge at udnytte på bedste måde efter vort behov.

Jeg har bemærket, at der i folketingsud-